

Pohádka o Budulínkovi

Za devatero horami a devatero řekami žili v prosté chaloupce babička, dědeček a malý Budulínek. Babička s dědečkem měli Budulínka rádi z celého srdce a byli na něho moc hodní, ale ten občas zazlobil. Třeba jednou, když zůstal v chaloupce sám. Babička uvařila Budulínkovi hrášek a než odešla s dědečkem do města, ještě mu říkala: „Budulínku, buď hodný. Vem si hrášku. Pěkně si hraj. A než se vrátíme, hlavně nikomu neotvírej“.

Sotva se babička a dědeček vzdálili od chaloupky, už tam byla liška.

Přes okno na Budulínkovi žadonila:

„Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na ocásku“.

Budulínek lišku odbyl, ale ta prosila a slibovala:

„Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na ocásku. Povozím tě po světnici, povozím tě po lavici, zažijeme legraci.“

Budulínek se nakonec nechal přemluvit. Otevřel, dal lišce hrášku a už se těšil, jak se sveze na jejím ocásku.

Liška vozila Budulínka po světnici, po lavici a zase po světnici. Otevřenými dveřmi pak vyběhla z chaloupky, i s Budulínkem na ocase. Běžela až do své nory v lese a šup dovnitř i s Budulínkem.

Když se babička a dědeček vrátili do chaloupky, marně hledali Budulínka. Nakonec vzali housličky a bubínek a vydali se Budulínka hledat. Jeho pláč uslyšeli u liščí díry. Vytáhli své nástroje a spustili:

„Máme doma housličky a taky Bubínek, v noře jsou tři lištičky a náš Budulínek.“

Když stará liška slyšela rámus, poslala jednu z lištiček ven. Měla se podívat, co se tam děje. Jen co vystrčila mladá liška hlavu, dědeček ji popadl a hodil do pytle.

A zase začali s babičkou tu svoji:

„Máme doma housličky a taky Bubínek, v noře jsou dvě lištičky a náš Budulínek.“

Liška poslala další mládě ven, ale i to skončilo v dědečkově pytli.

A starou lišku v díře s Budulínkem zase vyrušovala písnička stařečků:

„Máme doma housličky a taky Bubínek, v noře jedna lištička a náš Budulínek.“

To vystrčila hlavu i stará liška. Dědeček ji popadl a hodil do pytle za ostatními.

Budulínek měl volnou cestu a z díry vylezl rovnou do náruče babičky a dědečka. To bylo radosti! Štěstím z toho, že se s Budulínkem zase shledali, se prarodiče na Budulínka ani nezlobili. Ten slíbil, že už bude vždycky poslouchat.

Ještě než se zase vrátili do své chaloupky, dědeček liškám pořádně vyprášil kožich. Pak je z pytle pustil. Lišky už si od té doby na Budulínka netroufily.